

der gaar den højtærede Ministers Opmærksomhed forbi paa dette Omraade. Stønt jeg ganske vil slutte mig til det ærede Medlems Opfordring om at klage, vil jeg dog derom sige, at hvad der gør, at der ikke kommer flere Klager frem, er den Skræk, som ogsaa paa dette Omraade gør sig gældende, som Hr. Sølows har formaaget at udbrede rundt omkring, og andre have været ham behjælpelige med at udbrede. Jeg har faaet Henvendelser fra Slægtninge af Fjolt, der nu sidde i Forbedringshuset som Følge af deres Bekendelser over for Hr. Sølows, men naar jeg har bedt dem om Tillæbelse til at benytte de Meddelelser, jeg har faaet af dem, have de bedt mig paa det mest indtrængende om ikke at nævne deres Navne end ikke antydde de Forhold, hvorom det drejer sig saa nøje, at de kunne gentendes. De sige: Vi have lidt nok ved Hr. Sølows, vi ville ikke have mere med ham at gøre. Naar man her møder den Slags Forstrækkelse, der desværre er begrundet nok for de enkeltes Bedkommende, er det ikke saa underligt, især, da man her staar over for det, der foregaar „i det skjulte“, at man kan komme til at savne de Bevijser, som man gerne vil have, men saa er man ogsaa klar over, hvad der gør, at der ikke kommer flere Klager frem, end der gør. Dermed skal jeg foreløbig lade Hr. Sølows ligge og afvente, hvad den højtærede Minister vil svare paa, hvad der er fremkommet fra anden Side.

Der er to Spørgsmaal, som jeg vil rette til den højtærede Minister, da vi nu ere inde paa Kommissionsspørgsmaalene. Det ene Spørgsmaal vedrører Proceskommissionen, hvortil der foreligger en Bevilling. Jeg vil gerne ligejoms ved Samlingens Begyndelse saaledes ogsaa ved dens Slutning, som vi vel nu staa ved, bede den højtærede Minister om at meddele os, hvor vidt Proceskommissionen er kommen i sine Arbejder, og navnlig om det forholder sig rigtigt — det vil jeg gerne have offentlig udtalt — at den er færdig med Kriminalprocessen, medens vi dog ikke kunne vente at saa den særligt frem. Det andet Spørgsmaal vedrører den Kommission, som Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og Magistrat — jeg tror for over et Aar siden — have anmodet Ministeren om at nedlægge i Anledning af de skandaløse Forhold, der have vist sig at være til Stede i Sædelighedspolitiet her i Byen. Da det er en Sag, der i høj Grad interesserer den offentlige Mening, tillader jeg mig at spørge den ærede Minister under særlig Henviisning til, at det, saa vidt jeg ved, er 4—5 Maanedag siden, at der sidst skete Henvendelse til ham derom, og at han ellers er saa villig

til at nedlægge Kommissioner, om vi ikke snart kunne vente denne Kommission nedlagt til at røde op i, hvad der her er klaget over. Her kan Ministeren da ikke undskyldte sig med, at der ikke foreligger nogen Klager.

Klausen: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Spørgsmaal til den højtærede Marineminister. Jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende Forholdene nede i Helsingør, navnlig vedrørende Lodsinspektørens Brug af den Dampbaad, som Staten har belånt. Det forekommer mig, at det Resultat, som den højtærede Minister er kommen til gennem sine Undersøgelser, er overordentlig magert. Der er ganske vist kommet en lille Smule Resultat ud af det, idet den højtærede Minister har paabudt, at Lodsinspektøren ikke mere maa sejle Kapsejlsads med Statens Dampbaad og give sig af med at bugserer for at tjene et Par Stilling. Det er naturligvis heldigt, at et saadant Misbrug af Statens Materiel kan høre op, men ellers forekommer det mig, at Sagen burde have været undersøgt mere grundigt, navnlig med Hensyn til, om Sibsjournalen har været ført rigtig eller ikke. Jeg tror ikke, at det kunde have været saa vanskeligt for den højtærede Minister at faa denne Sag undersøgt. De Fjolt, som burde have været hørte, ere først og fremmest Lodspersonalet i Helsingør. Det er de Fjolt, der kende Sagen, og som have været med. Jeg skal navnlig nævne et Tilfælde, som er meddelt mig af 3 paalidelige Mænd. Denne Meddelelse gaar ud paa, at Lodsinspektøren en Dag med et Jagtskib var paa Jagt ude i Sundet efter Ederfugle og var saa uheldig at sejle ind paa nogle Grunde, der ligger under den svenske Ryt. Her kom Dampbaaden paa Grund, Skruen laa fast mellem to Sten, og saa maatte de for at kunne sejle bort have Skibet varpet ud af Grunden igen. Et saadant Tilfælde er ikke indført i Skibsjournalen, og jeg synes, at hvis der var noget, der skulde indføres i Journalen, nemlig for Assurancens Skyld, maatte det være ethvert Tilfælde, hvor Skibet rører Grunden. Derfor vil jeg tillade mig endnu en Gang at anmode den ærede Minister om at undersøge denne Sag nærmere, saa tror jeg, den ærede Minister ligesom jeg vil komme til det Resultat, at det ikke er nogen paalidelig Journal, der er ført for denne Baad. Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister om Salget af 9 Tdr. Land ude ved Landbohøjskolen. Den højtærede Minister henvisste til en Skrivelse, som er affendt til Folketinget den